

PREMIÀ DE MAR pàg 14
Entesa entre el govern municipal i l'oposició per aprovar els pressupostos

VILASSAR DE MAR pàg 16
La nova alcaldessa Elena López presenta un equip per "reorientar la gestió"

líniamar

10 anys

Baix Maresme Núm. 118 · Abril 2025 · liniamar.cat

El Masnou vol que la millora de la C-32 redueixi el soroll

L'Ajuntament fa al·legacions al projecte de reforma dels accessos a l'autopista que contempla el Govern pàg 10

Foto: Jordi Pujolar/ACN

Més foto i menys IA

El Revela't reivindica la fotografia analògica pàg 17

COMARCA pàg 3
La compravenda d'habitatges guanya terreny al lloguer

EL MASNOU pàg 10
A punt per a tot un any dedicat al bicentenari local

PROXIMITAT pàg 14
Premià de Mar proposa fer cafès amb l'alcalde

FUGINT DEL 'BURNOUT' pàg 23
Això és el que has de fer si no et vols cremar a la feina

A FONS

El passat esclavista de la metròpoli

Ni fets aïllats ni un 'negoci' d'uns quants: els experts narren la història pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

Transformar un barri des d'un altell

L'Haltell promou treballs socials i de memòria sobre un barri hospitalenc pàg 18

NOU TRAÇAT?

El futur negre de l'R1 pel canvi climàtic

La comarca mou fitxa per afrontar l'amenaça climàtica a Rodalies pàg 17

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Radiografia a l'habitatge

» La compravenda guanya terreny al lloguer i l'obra nova es dispara al Maresme l'últim any
 » Els professionals alerten que hi ha "inseguretats jurídiques" dels propietaris a l'hora d'arrendar una casa

Rubén Hidalgo
MARESME

La compravenda d'habitatges al Maresme guanya terreny al mercat del lloguer. Aquesta és la realitat que mostren les últimes dades publicades per l'Observatori de Desenvolupament Local del Consell Comarcal. Durant el quart trimestre del 2024 les operacions de compravenda immobiliària es van incrementar en un 13%, continuant una tendència a l'alça que s'ha registrat durant els últims mesos. En comparació amb l'any anterior, el creixement va ser d'un 40,64%.

En paral·lel, els lloguers continuen pujant, arribant a un preu mitjà de 873,36 euros, 44,23 euros més que el trimestre anterior. Al Maresme, es van formalitzar 1.516 contractes de lloguer en el darrer trimestre del 2024. Per municipis, destaquen Sant Vicenç de Montalt i Alella com les zones amb els preus de lloguer més elevats, amb preus que oscil·len entre els 1.500 i 1.700 euros.

UN PAÍS QUE VOL COMPRAR

Per conèixer de primera mà com afecten aquestes dades a la població, a *Línia Mar* hem parlat amb l'Eulàlia Majó, de l'agència immobiliària Finques Tur, ubicada a Premià de Mar. Amb més de trenta anys d'experiència, la gerent de la immobiliària premianenca explica com està evolucionant el mercat immobiliari al Maresme en els darrers anys.

La compravenda, expressa, ha guanyat força perquè "cada vegada hi ha menys oferta de lloguer". Tot i això, aclareix que aquesta mancança està present

El Maresme és la comarca metropolitana que més ha crescut en construcció de nous pisos el 2024. Foto: Gemma Sánchez/ACN

en els dos mercats i que, a grans trets "aquest és un país al qual li agrada comprar". Per tant, diu, la compravenda sempre està per sobre del lloguer. "A partir dels anys 80, la mentalitat de la gent va canviar, i cada cop més es veu el lloguer com llençar els diners", comenta.

INSEGURETAT DEL PROPIETARI

Segons Majó, el principal motiu de la caiguda de l'oferta de lloguer a la comarca -i arreu- és el que considera "manca de seguretats jurídiques" que tenen els propietaris. Davant les dificultats per gestionar lloguers i les limitacions que imposa la legislació, argumenta, el client que abans llogava el seu pis, ara prefereix vendre'l.

"El mercat de lloguer s'està reduint perquè la legislació de-

monitza el propietari, que es troba molt desemparat", etziba. Eulàlia assegura que, especialment, s'està perdent aquell petit propietari que disposa d'un pis que va comprar com a inversió o que té com a herència. "Estem perdent el petit propietari perquè ha tingut males experiències. Quan una persona s'està dos anys per recuperar un pis, no li paguen i a sobre li deixen destrossat, ja no vol tornar a llogar. D'aquests, n'hem tingut molts casos", afirma Majó.

Aquesta tendència ha estat acompanyada per un creixement de la demanda de lloguer, ja que moltes persones no poden afrontar la compra d'un pis. Aquests, apunta la gerent de Finques Tur, es troben amb un "enduriment" de les condicions que demanen els propietaris a

l'hora de llogar-los un pis, ja que volen assegurar al màxim que compliran amb el pagament i que no faran malbé l'immoble. D'altra banda, Majó recorda que els bancs estan baixant els

"Quan trigues dos anys a recuperar el pis i te'l destrossen, no vols tornar a llogar"

interessos i facilitant més crèdits, cosa que ha afavorit l'augment de les compravendes.

LÍDERS EN OBRA NOVA

Un fenomen que està passant també al Maresme és l'augment de l'obra nova. De fet, segons les dades de l'Associació de Pro-

motors de Catalunya, el Maresme ha estat la comarca metropolitana amb el creixement més destacat en termes de nova construcció, amb un augment del 27%. En total, es van iniciar 2.553 habitatges durant el 2024, una xifra que supera els 909 de l'any anterior. Tot i aquest creixement positiu, Majó recorda que, pràcticament des del 2008, la construcció ha estat molt parada i que aquests pisos que s'estan fent no suposaran un augment significatiu per al mercat fins d'aquí a un temps.

Aquesta dinamització de l'obra nova s'alinea amb la tendència de molts altres municipis del Maresme, que veuen la construcció com una solució per pal·liar la manca de pisos disponibles i la dificultat d'accés a l'habitatge.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniamarbm

La lupa

La cara fosca del 'burnout'

per Ester Safont, docent

Foto: Pexels

El *burnout* s'ha convertit en una epidèmia silenciosa que afecta cada cop més treballadors en sectors essencials com la sanitat i l'educació. Es tracta d'una síndrome d'esgotament físic i emocional provocada per l'estrès laboral continuat, que mina la motivació, la salut i impacta tant en els professionals com en la qualitat del servei que ofereixen. No és només estar cansat; és perdre les ganes, sentir-se desbordat i acabar desconnectant emocionalment. Però més enllà de les condicions laborals adverses, hi ha un problema estructural encara més preocupant: la sobrecàrrega recau de manera sistemàtica en els treballadors més competents, seguint una lògica perversa que premia la mediocritat i castiga l'excel·lència.

Segons un estudi de *Medicina de Família – SEMERGEN* (2023), un 12,4% dels sanitaris a Espanya pateixen un alt nivell de cansament emocional i un 44,5% experimenten una baixa realització personal. En el cas dels oncòlegs, el 57% presenten signes d'esgotament i un 38% es plantegen abandonar la professió (*Cadena SER*, 2024). En educació, la situació és igual de crítica: un 74% dels docents declaren estar emocionalment abatuts (*Revista Electrónica Educare*, 2023). "Els mestres hem passat de ser docents a convertir-nos en gestors de burocràcia absurda", denuncia Verónica Maireles, professora d'anglès a Catalunya (*El País*, 2024).

Aquesta manera de procedir no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura laboral tòxica que es retroalimenta. Les estructures de poder, en molts casos, premien la submissió i castiguen l'excel·lència. En entorns polítics i laborals, és freqüent veure com els lideratges mediocres es desprenen de les persones més capacitades per evitar ser qüestionats. L'expert en lideratge Alberto González Pascual ho expressa de manera contundent: "Un bon líder ha de veure els seus empleats no com són, sinó com el seu màxim potencial. Però en massa organitzacions, liderar és només una qüestió de mantenir l'*statu quo*" (*Cadena SER*, 2024). Hauria de ser precisament a la inversa: els que assumeixen la màxima responsabilitat haurien de recolzar-se en persones vàlides, que aportin i ajudin a formar un bon equip, i no pas mirar-les com a possibles rivals que posen en perill la seva condició de poder. Hem de fugir de les decisions unilaterals que es prenen sense consciència del que és millor per al sector en qüestió únicament per preservar el poder i l'autoritat.

Les conseqüències d'aquest model són devastadores. La qualitat del servei es deteriora i es perpetua un sistema en què els millors acaben marxant o, en el pitjor dels casos, emmalaltint. Si la societat no comença a reconèixer i a protegir els més capaços, correm el risc que les professions essencials quedin en

mans de persones cada vegada menys preparades. És per això que el *burnout* no és només un problema individual; és un símptoma d'un fracàs col·lectiu que ens hauria de preocupar molt més del que ho fa.

Malauradament, aquest fenomen no només afecta la feina, sinó que s'estén a tots els àmbits de la vida. La manca de suport psicològic i l'estigmatització de la salut mental fan que molts professionals evitin demanar ajuda, agreujant el seu deteriorament emocional. L'estrès laboral no es queda a la feina: desestabilitza les relacions personals i l'entorn familiar, mentre que el cost econòmic de l'absentisme i de la baixa productivitat recau sobre tots nosaltres. A més, el concepte de vocació sovint esdevé una arma de doble tall, utilitzat per justificar sous baixos i una sobrecàrrega insostenible. I per si això no fos prou, la invasió de l'espai personal amb correus i trucades fora d'hores laborals impossibilita la desconexió, convertint el descans en un luxe inaccessible.

Malgrat tot, hi ha alternatives reals: empreses i institucions que han apostat per models més humans han aconseguit reduir l'estrès i millorar la qualitat de vida dels seus treballadors. És urgent impulsar polítiques laborals efectives i reforçar el paper dels sindicats per garantir un entorn laboral saludable. No podem permetre que el talent i la vocació siguin sinònims d'explotació.

Aquí es piula

Tuits en paper

@esparverblau

Al cor del Parc Natural Sant Llorenç del Munt, curses de cotxes, motos, bicicletes, marxes... Impossible sentir-hi un ocell i els sons de la natura. A part del sentit comú, hi ha estudis que diuen que, com més soroll humà, menys animals. Quin és l'objectiu d'un Parc Natural, doncs?

@laurevega

A Idealista, de 4.753 habitatges a Barcelona en un clic passes a 1.364. Més del 70% "de temporada". És urgent acabar amb aquest frau. És imprescindible que es blindi l'habitatge de l'especulació. No pot haver-hi treva fins a arrencar les ciutats de les urpes dels voltors.

@abel_riu

Dècades de negació del conflicte lingüístic per part de la classe política han deixat els catalans absolutament desprotegits per part de les institucions i el país totalment a la intempèrie. Reprendre la iniciativa en defensa dels nostres drets nacionals és cada cop més urgent.

@perfilomega

La gent es queixa que el comerç local s'està morint perquè els joves ja no volen fer-se càrrec d'aquesta mena de negoci. Però el propietari del comerç que funciona perquè va comprar el local fa 40 anys i no paga hipoteca el traspassa per 600.000 euros, més un lloguer de 3.000 euros al mes.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martí-nez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

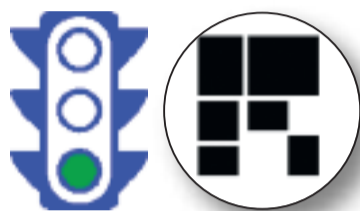
Els semàfors

Aj. del Masnou

El Masnou celebra el seu bicentenari amb un any ple d'activitats. En aquest sentit, també s'inauguraran unes lletres monumentals amb el nom del municipi i es presentarà un llibre en commemoració dels 200 anys.

pàgina 10

Revela't

El festival de fotografia analògica Revela't tornarà al maig a Vilassar de Dalt sota el lema *He vist coses que no et creuries*. Una 13a edició que convida a qüestionar la realitat en un món ple d'imatges digitals i d'intel·ligència artificial.

pàgina 17

Renfe

El Comissionat de Mobilitat del Maresme reclama centrar el debat en el futur de l'R1 de Rodalies. No només pel servei, sino també pel traçat, que està amenaçat pel canvi climàtic. És una qüestió, diuen, que no es pot demorar més.

pàgina 17

El + llegit

líniamar.cat

- 1 *Es consuma la moció de censura a Vilassar de Mar: Elena López, de Babord, nova alcaldessa*
- 2 *Reobren el cas de la residència on van morir 87 ancians per covid el 2020*
- 3 *Noves dades sobre la criminalitat i els delictes al Masnou*
- 4 *Un any de l'expropiació de Can Sanpere: tots els interrogants del projecte de Premià de Mar*
- 5 *Les platges del Baix Maresme no paren de perdre sorra: el municipi més afectat*

La clau

Llibreries cooperatives o associatives

per Marina Reig, membre de la Xarxa d'Economia Solidària

Foto: Aleix Freixas/ACN

A Barcelona hi ha més de 250 llibreries. I no sembla que la venda de llibres en paper estigui baixant, contra tots els auguris de qui defensa el format digital a capa i espasa. Les llibreries estan demostrant una notable capacitat d'adaptació davant dels desafiaments de la digitalització, la competència i els canvis en els hàbits de consum. Encara que pateixen pressions econòmiques i socials, especialment en la banda dels alts lloguers a la ciutat, el seu paper com a centres culturals i la seva connexió amb la comunitat les mantenen com un element vital de la vida literària i cultural.

Ara que ve la gran festa del llibre en paper per excel·lència, volia fer valdre les llibreries que funcionen en format cooperatiu o associatiu; algunes més antigues, altres de recents, però totes amb un eix comú. I és que són llibreries que funcionen complint els principis de l'economia i de la cultura solidària i comunitària. I quins són aquests principis? Resumint molt: equitat, treball digne, governança horitzontal, compromís amb l'entorn i, en el cas de les associacions, l'aspecte més comunitari d'autoorganització. Sona molt hippie, però no és més que una forma de comercialitzar cultura escrita sortint-se de la lògica capi-

talista, que ja sabem que no ha deixat cap sector d'activitat lliure de les seves urpes.

Jo sento un plaer autèntic quan entro en una llibreria i oloro el paper, no les ofertes i els *best-sellers* impulsats per campanyes de màrqueting agressives o premis comercials. Llocs on es fan petites xerrades, on tenim l'oportunitat de conèixer autors i autors que volen transformar el món amb els seus llibres, i on es fan activitats per a les persones del barri. I tornant al format dels llibres, el paper encara requereix el contacte amb una o un llibreter, anar a una botiga a comprar, trobar-vos, potser, amb una veïna i recomanar-vos un llibre. Tant de bo el llibre digital, que està en un 10-15% del total de la lectura, es quedi aquí, en aquest percentatge.

Per gaudir d'aquest Sant Jordi de manera diferent, proposo que ens informem de quines són aquestes llibreries, la majoria petites, però a rebentar de llibres interessants (també de ficció, no només d'assajos pesats i compromesos), i que hi fem un

recorregut com qui fa un recorregut pels bars de tapes un diumenge. Coneguem aquesta riquesa de la nostra ciutat i, per què no, trobem, si no la tenim, la nostra llibreria de capçalera. Jo tinc la meua: Capicua, a Gràcia, on el Pepitu em recomana llibres segons el que li explico que és el meu estat d'ànim: si estic cansada, només vull llegir novel·la negra; si se'm desperta la fúria feminista per algun cas recent de masclisme, algun llibre que em reconfirmi que hem fet algun avenç; si estic a punt de viatjar, algun volum d'autores o autors del lloc... Ui, aquesta justament no és ni cooperativa ni associativa... És local, del meu barri. Però ja ens entenem, oi?

Un llistat de llibreries cooperatives o associatives el podeu trobar a la pàgina web del Pamapam, que recull tota mena d'iniciatives per poder consumir i viure d'acord amb els nostres valors. I veureu que hi ha moltes llibreries. Potser podeu començar la ruta abans de Sant Jordi. Ens hi veiem!

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Aranzels

#5A

#Israel

@salvadorilla: Impulsem el 'Pla Responem', amb 1.500 milions per defensar la ciutadania, les empreses catalanes i els sectors més afectats per la política d'aranzels de Trump.

@la_IAC: 5 d'abril. Barcelona plena de gent per reclamar el dret a l'habitatge per a la classe treballadora, no per especular-hi! Cal que ens organitzem i revertim la situació.

@LSanMartin: Israel assassina 15 paramèdics i diu que "eren terroristes". Els van enterrar en una fossa comuna. Un vídeo revela que era mentida.

Mirada pròpia

Pensem-ho i triem consum de proximitat

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

El consum de béns i serveis és una part imprescindible de les nostres vides i ha esdevingut, també, una forma de cultura i de relacionar-los amb un fort impacte en la fisonomia que prenen els nostres carrers i places; els barris i municipis on habitem. Així, podem distingir entre espais centrals de l'urbs, amb petjada global, on s'exposen les insígnies internacionals del comerç, de la moda i de l'equipament de la persona, i els espais locals: els barris on vivim i on marques arrelades duen el cognom dels nostres botiguers i paradistes. Tot plegat són paisatges urbans i comercials diferents que no haurien de segregar la ciutat.

Destinem una tercera part de la nostra renda a consumir els béns i serveis que necessitem per viure. El consum és, per tant, una activitat rellevant que té un fort impacte en l'estructura de valors, econòmica, urbanística i cultural de la nostra societat local, metropolitana, catalana i europea. Té un impacte en les respostes que donem als reptes del nostre temps: quina globalització, europeïtzació i urbanització volem? Com lluitem contra el canvi climàtic? Volem una economia productiva sòlida, amb negocis familiars i oficis especialitzats?

La resposta a aquestes i a d'altres preguntes també és a les nostres mans com a persones consumidores. Cada dia fem múltiples actes de consum. Sovint automatitzats. Tanmateix, que sigui un acte quotidià i recurrent no treu lloc a la necessitat d'aturar-nos un instant i avaluar les alternatives que tenim i el fort impacte agregat que tenen les decisions que prenem, en nosaltres i en la vida col·lectiva. Conduïxen les xarxes socials les nostres decisions de compra a cop d'algoritmes o les conduïm nosaltres guiats per la nostra consciència? Entre el consumisme i el *consumerisme* hi ha tota una gradació de respostes a donar.

El dia 15 de març celebrem el Dia Mundial de les Persones Consumidores. Per tant, un dia que ens ateny a milers de milions d'humans que habitem el planeta. Per ser justos, hauríem de descartar una bona pila de milions de persones que viuen en condicions precàries, sense accés als béns i serveis essencials, enmig de les guerres o dels estralls climàtics en diferents regions del globus.

Tanmateix, com deia el president John F. Kennedy en un discurs pronunciat el 1962, tots som persones consumidores. Per tant, som molts els que podem fer un bar-

ri i una ciutat millors cada dia des del poder que alberguen les nostres decisions de compra. Kennedy obria una nova dimensió dels drets econòmics. En el mateix discurs, va plantejar quatre drets fonamentals de les persones consumidores: a la seguretat dels productes i serveis, a una informació veraç, a elegir i a ser escoltades en les reclamacions i greuges. Drets que troben en la proximitat un espai propici per ser garantits amb la professionalitat dels comerços amb ofici.

Un comerç i un consum de proximitat que ens interroga. Militem en un consum de proximitat que afavoreixi la vida de la nostra comunitat? Amb els nostres pastissers, forners, xarcuters, ferreters, restaurants a prop de casa... Comprem a les parades del mercat i alimentem unes cadenes de subministrament més àgils i curtes que s'inicien en els pagesos del nostre país? Donem un nou alè als oficis que guarden els sabors i la memòria de la nostra cuina? Per qui i en quines condicions estan fabricades les peces de roba que vestim?

Foto: AJ. de BCN

No vivim en un món ideal ni som éssers exclusivament racionals. Les nostres decisions de compra estan afectades per emocions, desitjos i, de manera destacada, per l'evolució salarial en els darrers lustres: per la renda de la qual disposem. Necessitem formació, educació i inversió en la nostra economia i en les generacions més joves per fer-la més intensiva en coneixement, per generar més valor i valors afegits i per augmentar la productivitat i la competitivitat. Obtenir millors salaris pot contribuir a construir un model més ètic i conscient de consum.

Com demostren alguns industrials catalans de la moda, un jersei elaborat amb llanes reutilitzades i seleccionades pot durar molts més anys per la seva qualitat. I malgrat tenir un preu superior, des de tots els punts de vista serà més eficient que un jersei de preu baix, d'origen remot i poc ètic, amb un cicle de vida molt reduït i accelerat per col·leccions hiperefimeres, amb un preu, això sí, molt baix.

El consum de proximitat és l'altra cara del comerç de proximitat. Iniciatives pioneres i capdavanteres com el Defensor del Client de Barcelona Comerç, amb Luís Álvarez al capdavant, fan pedagogia de la necessitat de tenir com a infraestructura metropolitana del dia a dia una poderosa xarxa de comerços i de persones consumidores de proximitat, conscients dels seus drets i deures. Un fort teixit associatiu de comerç i de consum també és democràcia social, econòmica i, al capdavant, política, de baix a dalt, en acció. Als drets polítics els corresponen uns drets socials, econòmics i culturals que cal exercir.

Democràcia en acció és el lema del Parlament Europeu davant d'un món de desinformació, de *fake news* i d'extremismes on la llei del més fort torna a rivalitzar amb un món regulat pels drets i deures. Un món on la riquesa i la producció es concentra en grans grups, molt vinculats a la financerització de l'economia i als gegants tecnològics i on drets i deures (de les persones consumidores) corren el risc d'afeblir-se. Qui no s'ha sentit im-

potent en diàlegs robotitzats, sense fi, o amb centres deslocalitzats després de patir incidències en determinats serveis?

Hi ha un altre món que comença en les nostres decisions quotidianes. En els comerços i mercats dels barris on vivim, on arremem i on quedem vinculats pels afectes dels nostres. Per la confiança. No són espais de consum freds, sense ànima. Són llocs amb significat, on ens coneixen i on hi ha generacions a les dues bandes del taulell.

El 15 de març, com a Dia Mundial de les Persones Consumidores, també té un vessant pedagògic d'una ciutat més educadora per a les noves generacions. Per a uns adolescents que són vulnerables com a persones consumidores, assetjats per unes xarxes socials on les marques globals –amb eines i continguts de laboratori– poden alterar els seus equilibris emocionals i els inciten al consum de productes cars que no necessiten per ser feliços. No són els models ni les referències que necessiten els nostres fills i filles.

De manera silenciosa i sovint inconscient, els nostres actes de compra esdevenen veritables actes polítics. Actes que, de manera agregada, modelen la forma i el fons de les nostres ciutats i del nostre país en una direcció o en una altra. Pensem-ho bé!

Les millors perles

L'exprimer ministre britànic Boris Johnson ha reaparegut als mitjans anglesos. El motiu no és cap polèmica que hagi protagonitzat, sinó que l'ha atacat un estruç en un parc natural de Texas, als Estats Units.

L'entrenador de futbol José Mourinho ha tornat a protagonitzar un episodi surrealista a Turquia. Va perdre els papers després de la derrota del seu equip i va agredir l'entrenador rival, estirant-li el nas.

Un *tiktoker* va anar al Port de Barcelona amb un imant de neodimi de 200 quilos de força, un dels més potents del món, per veure què pescava. Amb la ximpleria va trobar una daga embolicada que podria resoldre l'escenari d'un crim.

La darrera moda a les xarxes consisteix a convertir fotos reals en imatges d'animació japonesa. Es fa amb el ChatGPT, que gasta un litre d'aigua cada cop que respon 10 preguntes. A aquest pas no ens recuperarem de la sequera.

Salvador Miret/ACN

LA FOTO

línia el diari
metropolità

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

www

grup comunicació21

La clau

Hauria d'haver lluitat més per casa meva

per Helena Afrodita, membre de la PAH de Barcelona

Foto: ACN

A Espanya, com a la lletra de *Lo que le pasó a Hawaii* de Bad Bunny, també s'està escrivint una història de desarrelament. La llar deixa de ser un refugi i es converteix en un privilegi inaccessible. Els fons d'inversió, els bancs i els grans tenidors apugen els preus dels habitatges a nivells impossibles, expulsant-ne famílies, estudiants i gent gran.

"*Quieren quitarme el río y también la playa*", canta Bad Bunny. A ciutats com Madrid, barris tradicionals com Lavapiés o Malasaña han estat transformats per habitatges turístics i grans inversions estrangeres. Els lloguers han pujat tant que molts habitants de tota la vida s'han vist obligats a abandonar la ciutat. A Barcelona, el problema encara és més greu. Amb una oferta limitada i una demanda disparada pel turisme i els *expats*, els preus superen els ingressos dels residents locals. A Màlaga, el turisme de luxe ha desplaçat famílies, convertint el centre històric en un aparador per a visitants. Aquest fenomen no només afecta les ciutats, sinó també les persones, despullant-les de la seva identitat i dels espais on desenvolupen les seves vides.

Fora de la península, la situació també és alarmant. A Puerto Rico, els incentius fiscals han disparat els preus, deixant molts locals sense accés a l'habitatge. Aquest desarrelament econòmic i cultural ha transformat barris sencers, prioritzant els interessos dels inversors estrangers per damunt de les necessitats de la població local. A les Canàries, molts habitatges s'han convertit en apartaments vacacionals, reduint-ne dràsticament la disponibilitat per als residents. Famílies senceres es veuen obligades a traslladar-se a fora de les illes o a viure-hi en condicions precàries.

A les Balears, el turisme de luxe ha transformat les illes. Moltes persones viuen en furgonetes, com a la pel·lícula *Nomadland*, mentre professors i metges que hi són destinats per oposició no poden trobar-hi habitatge assequible. Això afecta també serveis bàsics com l'educació i la sanitat, generant desigualtats en regions on la població local ja afronta una precarietat creixent. Aquesta situació, lluny de ser transitòria, s'agreuja amb la falta de regulació i la incapacitat dels governs locals de prioritzar els residents davant les demandes del mercat turístic.

La gentrificació no només afecta les persones. També desdibuixa les ciutats, fent-los perdre la seva perso-

nalitat i la seva idiosincràsia. Barris plens de vida local i de costums són reemplaçats per cadenes globals com Starbucks, McDonald's o Zara. A més, festes populars com les de Gràcia, les Falles, els *Sanfermines* o la *Tomatina* es veuen saturades de turistes, dificultant que els ciutadans en gaudeixin. Aquest excés col·lapsa transports i serveis, transformant les celebracions en esdeveniments irreconeixibles. En paral·lel, l'auge del turisme massiu posa en perill els idiomes locals, com el català, el basc o el gal·lec. Així, els llocs perden, no només la seva gent, sinó també els elements culturals que els feien únics.

Aquest desarrelament es reflecteix en la cultura popular. La pel·lícula *Nomadland* mostra com moltes persones ho han perdut tot per la crisi econòmica i l'especulació, veient-se obligades a viure en condicions precàries. Encara que pugui semblar llunyà, aquesta realitat també és present a moltes ciutats espanyoles, on famílies desnonades i lloguers impossibles són part del dia a dia. Aquesta situació no és un cas aïllat, sinó el resultat de polítiques que prioritzen el benefici econòmic per sobre del benestar social.

És fonamental informar-se i donar suport a plataformes veïnals com la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), que fa 16 anys que lluita. Aquestes organitzacions han aconseguit aturar milers de desnonaments i visibilitzar la problemàtica, però la seva lluita necessita un suport més ampli. També és necessari denunciar l'especulació immobiliària i exigir polítiques que garanteixin un habitatge assequible. No podem normalitzar que la llar sigui un luxe. És un dret. L'habitatge no només és un espai físic, sinó també un component essencial per a l'estabilitat emocional i social de les persones. Perdre una llar és perdre també una part d'un mateix.

Aquesta problemàtica no és inevitable, però la seva solució requereix decisions polítiques valentes i un canvi de paradigma. Urgeix una desmercantilització de l'habitatge a través d'una intervenció de l'Estat, avalada per l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a un habitatge digne per a tots els ciutadans. Protegir les nostres ciutats i els nostres barris significa apostar per polítiques públiques que prioritzin les persones per sobre dels interessos econòmics. Només així evitarem que es repeteixi el que ja ha passat a altres llocs del món.

Comparteix aquesta realitat. Que no facin amb nosaltres el que li va passar a Hawaii.

“

No podem normalitzar que la llar sigui un luxe.

És un dret.

L'habitatge no només

és un espai físic,

sinó també un component essencial per a l'estabilitat

emocional i social

de les persones.

Perdre una llar

és perdre també

una part d'un mateix

”

Flaixos

@pilarcarracelas: Estan emetent una mini-sèrie alemanya ambientada a Barcelona amb actors alemanys que fan de catalans i es creuen més la catalanitat que nosaltres.

@basanydebaix: La meva treballadora que ve amb Renfe cada dia me n'explica una. Dissabte van estar aturats una hora i mitja. Va arribar a casa a les dues de la matinada.

@SofiaSici: Això sembla ciència-ficció, però és real. Un jove de 16 anys construeix un robot que menja escombraries per salvar els oceans. Sense experiència. Sense contactes.

Ets fan del
te matcha amb
llet de civada però
encara vas amb
la cuina del 76

AMB
BADAGRES
ETS +
TRENDY

www.badagres.com

 badagres

ÉS MÉS!

Finançament de fins a 24 mesos sense interessos.
Subjecte a l'aprovació de l'entitat financera corresponent.

☎ Pots demanar cita prèvia al 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Arriba el bon temps i amb aquest la temporada de platges amb serveis ampliat i més dies de vigilància. La platja per a gossos es manté i es reforça la neteja. També s'instal·len zones d'ombra. A més, les guinguetes obriran per Setmana Santa.

El Masnou vol que la millora de la C-32 contempli reduir el soroll

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament del Masnou ha presentat al·legacions a la Generalitat de Catalunya per modificar alguns aspectes del projecte de millora dels accessos a l'autopista C-32. Els objectius principals d'aquestes són reduir l'impacte acústic que l'autopista genera en els barris propers, així com optimitzar la mobilitat i la seguretat viària.

El consistori valora positivament el projecte en la seva globalitat, ja que suposarà una millora en el trànsit del municipi i reduirà la circulació de vehicles tant al centre urbà com a l'N-II. No obstant això, demana la incorporació de pantalles acústiques i paviment sonoreductor per minimitzar el soroll. A més, sol·licita limitar la velocitat en aquest tram entre 80 i 100 km/h per reduir les emissions contaminants i millorar la seguretat.

Entre les peticions de l'Ajuntament també s'inclouen la reforma del carrer del Camí d'Alella per adaptar-lo a l'augment de trànsit previst i la incorpora-

El projecte permetrà també reduir el trànsit a l'N-II. Foto: Jordi Pujolar/ACN

ció d'un carril bici que donaria continuïtat al nou vial per a ciclistes i vianants.

El govern demana, a més, la construcció d'un vial lateral que connecti l'autopista amb l'avinguda Kennedy per evitar un increment de trànsit a Teià i l'ampliació de les places d'aparcament a l'intercanviador de transport públic i privat de l'enllaç amb la carretera d'Alella.

PLA DE MOBILITAT

Paral·lelament, l'alcalde Jaume Oliveras ha anunciat la posada en marxa d'un procés participatiu per elaborar el nou Pla de Mobilitat Urbana Sostenible del Masnou. El procés, que començarà al juliol, inclourà tallers i una plataforma en línia per recollir propostes de la ciutadania per planificar la mobilitat del municipi per als pròxims anys.

Tot un any d'activitats per commemorar el bicentenari

AGENDA ▶ El Masnou celebra el seu bicentenari amb una quarantena d'activitats que es duran a terme fins al desembre. Els actes inclouen espectacles, exposicions i itineraris culturals.

El 24 de maig, per obrir boca, es descobriran lletres monumentals amb el nom del municipi al parc de Vallmora. Enguany, la Festa Major, que serà del 26 al 30 de juny, també tindrà un protagonisme especial. L'Ajuntament ha distribuït un mocador commemoratiu en tres colors, que representen la terra, el mar i el foc.

A més, el 30 de juny es presentarà el llibre *Bicentenari del Masnou 1825-2025* i s'inaugurarà una exposició sobre la vila. Un dels moments més esperats tindrà lloc el 24 i 25 d'octubre, quan la plaça Nova de les Dones del Tèxtil acollirà projeccions immersives sobre la història del Masnou, combinades amb pirotècnia.

El bicentenari clourà el 30 de desembre amb una càpsula del temps que contindrà cartes d'infants dirigides a les generacions futures, simbolitzant la connexió entre passat i futur.

El logotip del bicentenari. Foto: Ajuntament

Passat, present
i futur del
**Periodisme
LGTBI+**

Exposició oberta al públic

espai línia
c/ Girona, 52

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
en Acción

L'any 2018 es va retirar l'estàtua d'Antonio López de Barcelona pel seu passat esclavista. Foto: Ajuntament de Barcelona

Encara que no ho sembli, la història de Barcelona està estretament lligada a un passat esclavista. Si bé molts poden pensar que l'esclavització, el comerç i el tràfic de persones, així com la seva explotació en plantacions de sucre i tabac, són fets que només van tenir lloc en indrets com els Estats Units, la veritat és que Catalunya i l'àrea metropolitana de Barcelona van participar activament en aquest negoci.

Perquè ens en fem una idea, entre el 1789 i el 1845, gairebé el 25% dels vaixells de negrers que van entrar a l'Havana (Cuba) eren embarcacions catalanes. A més, segons el mapa *Espanya esclavista* elaborat per Martín Rodrigo, investigador de l'Institut d'Història Jaume Vicens i Vives, de la Universitat Pompeu Fabra, avui dia encara perduren una cinquantena de rastres materials del passat esclavista metropolità. I, per si això no fos prou, les investigacions han confirmat fins a 40 noms d'empresaris, armadors, comercials i capitans de vaixells catalans que es van enriquir de tot plegat, entre els quals destaquen figures metropolitanes com l'economista Joan Güell Ferrer –pare del reconegut polític i mecenes Eusebi Güell– o el banquer i senador espanyol Antonio López.

El 25 de març, amb motiu del Dia internacional de memòria de les víctimes de l'esclavitud i del tràfic transatlàntic d'esclaus, es recorda anualment aquest passat, i des del *Línia* ho hem volgut fer de la mà de diferents experts en la qüestió. Amb ells resseguim la història d'aquesta herència esclavista i, a més, posem l'accent en la manera com s'està recordant. Com evocuem la memòria colonial de la nostra metròpoli, de la qual els nostres avantpassats van ser-ne participants actius?

UN FENOMEN EN DOS ACTES

Àngels Casals, professor d'Història Moderna a la UB, explica que hi ha dos moments essencials pel que fa a la presència d'un passat esclavista a l'actual àrea metropolitana. En primer lloc, a finals de l'edat mitjana, quan "Barcelona es transforma en un punt neuràlgic tant pel que fa a la venda com a la presència d'esclaus", afirma l'expert. En aquell moment, Casals assegura que fins al 15% de la població barcelonina eren persones esclavitzades, principalment "provinents del nord d'Àfrica, dels Balcans i del Mar Negre", les quals eren forçades a treballar com a mà d'obra en activitats portuàries en ciutats com Mataró o en àmbits domèstics –cases, tallers i obradors– de la capital catalana.

El segon període clau del passat esclavista metropolità se situa entre finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX, un moment en què Barcelona es converteix, progressivament, en un centre mercantil fonamental per al tràfic transatlàntic i el comerç de persones. Al contrari que al segle

El passat esclavista de la metròpoli

A Barcelona i a la seva àrea metropolitana encara perduren restes materials, culturals i ideològiques de l'herència esclavista. No van ser fets aïllats. Tampoc un 'negoci' protagonitzat per uns quants. Resseguim la història de la mà d'experts i posem damunt la taula què queda de tot plegat

XV, però, aleshores es tractarà d'un negoci opac i no es farà de forma evident o directa a les costes catalanes.

De fet, David Martínez, professor d'Història a la UAB, relata que, d'entrada, en aquesta època "no hi ha constatació directa que els ports de Mataró o de Barcelona fessin comerç amb esclaus", sinó que, en tot cas, el negoci es va fonamentar en les inversions dels catalans al conegut com a "comerç triangular", una

ruta comercial esclavista el nom de la qual fa referència al trajecte que feien els vaixells a través de l'Atlàntic entre Europa, Àfrica i Amèrica per traficar.

En concret, el viatge era el següent: els bucs europeus anaven fins al continent africà per intercanviar els seus productes –armes, metalls i roba– per persones. D'aquí, els vaixells navegaven fins a terres americanes per vendre-les a propietaris de plantacions i, finalment, les embarca-

cions tornaven a Europa amb tota mena de productes, com sucre, tabac i cotó de les mateixes explotacions esclavistes. Un comerç on fer fortuna que, alhora, també implicava certes expedicions en les quals es raptaven homes, dones i nens de les seves comunitats d'origen, moltes de les quals desaparegudes avui dia.

QUI VA FER LA CIUTAT?

La participació catalana en el "comerç triangular" tenia dos ves-

sants. Per una banda, les cares visibles que capitanejaven els vaixells que traficaven amb persones esclavitzades i, per l'altra, els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per fer negoci i enriquir-se.

Tal com explica Casals, "encara no s'ha pogut quantificar tota la gent que va invertir en el tràfic d'esclaus i quin impacte econòmic va tenir sobre el conjunt de la població". Ara bé, sí que s'ha pogut documentar la participació

Com ho reparem?

● A l'àrea metropolitana, i especialment a Barcelona, el passat esclavista i colonial és evident a l'espai públic. Basha Changue, formadora de l'organització SOS Racisme i exdiputada de la CUP al Parlament, remarca que s'ha fet poca cosa per retirar els símbols i les representacions que glorifiquen l'època colonial, malgrat tenir un "impacte en l'imaginari col·lectiu a l'hora de normalitzar la deshumanització de persones negres o de mantenir la jerarquia racial". En aquest sentit, Changue argumenta que, lluny de mirar-se de

Segons l'exdiputada de la CUP, la història esclavista de la metròpoli és un dels focus d'origen del racisme actual –especialment contra les persones negres–, cosa que, alhora, es tradueix en diferents formes de racisme institucional, com ara "la violència policial, l'exclusió residencial o el desemparament de les comunitats negres"; enumera.

Enmig d'aquest context, Changue destaca que l'educació i la memòria històrica colonial són clau. "Quan parlem de memòria colonial no és per viure instal·lats al passat,

No es tracta només de "resignificar carrers o treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos que deshumanitzen les persones no blanques"

forma crítica i amb coneixements de les implicacions racials que comporten, en realitat tot plegat són "símbols d'orgull a la ciutat".

A banda de la retirada de l'estàtua del banquer i esclavista Antonio López l'any 2018, no s'ha fet gaire res més per eliminar la ideologia colonial de l'espai públic. Tampoc per recordar el benefici econòmic que va suposar l'esclavitud per a la construcció de la ciutat. "Tot l'Eixample es va aixecar amb diners de l'exploració de colònies d'ultramar, així com el front marítim i el Moll de la Fusta", afirma Changue.

Què implica, doncs, no revisitar tot aquest passat de forma crítica?

sinó que entenem que només es pot projectar el futur si reparem l'origen del racisme actual, que per a nosaltres és clarament una conseqüència del passat colonial", afegeix la formadora de SOS Racisme, apuntant que només així serà possible un canvi de paradigma.

No es tracta únicament de "resignificar carrers i places o de treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos i relats que estan directament lligats a la deshumanització de les persones no blanques i que fomenten la violència sobre aquests cossos"; insisteix Changue. Almenys si es vol "construir un futur per a una Barcelona realment multicultural", conclou.

de figures de la burgesia catalana en aquest negoci esclavista. De fet, moltes són les grans personalitats de l'època modernista; homes admirats i glorificats pel pensament avantguardista i per ser els promotors dels grans avenços a les ciutats catalanes. Destaquen, per exemple, les inversions de l'indià i negrer Josep Xifré per fer els Porxos d'en Xifré, actualment al districte de Ciutat Vella, o el cas de l'esclavista Miquel Biada, popularment conegut per impulsar el primer ferrocarril peninsular entre Barcelona i Mataró.

Amb tot, continua Casals, "la gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample que s'estaven construint a l'època".

EL LLEGAT INCOMPLET

Davant d'això, com recordem, doncs, el nostre passat esclavista? O, millor dit, com tractem l'herència colonial d'una metròpoli quan la historiografia assenyalava que part de la construcció de la capital catalana es va fer a partir dels beneficis d'un negoci basat en el rapte, el tràfic i l'exploatació d'éssers humans?

Pel que fa a la memòria històrica, Casals apunta que cal fer "bona recerca per esbrinar tot el que no sabem i divulgar i explicar amb claredat i de forma objectiva tot el que s'ha descobert". A més, l'expert afegeix que "també s'ha de parlar de les conseqüències que tot això va tenir, tant en la societat que va beneficiar com en la que va perjudicar". I a partir d'aquí, insisteix Casals, actuar en conseqüència. "Després de presentar aquest debat al gran públic, el que no has de fer és posar noms de carrers als esclavistes, glorificar-los i fer-los homenatges o biografies apologetiques, sinó explicar qui eren realment. Que la gent sigui conscient del preu de la història i del fet que el benestar de les societats occidentals es va aixecar damunt d'això", sentència.

Per la seva banda, Oriol Regué, historiador especialitzat en esclavitud, treball forçat i migracions forçades i professor a la Universitat de Lleida, parla de la necessitat de construir aquesta memòria històrica més enllà dels esclavistes. L'emissió de documents com *Negres. El passat esclavista de Catalunya* l'any 2023 o l'última exposició feta sobre el tema al Museu Marí-

En el negoci esclavista hi havia les cares visibles que traficaven amb persones i els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per enriquir-se

"La gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample", diu Casals

tim –*La infàmia. La participació catalana en l'esclavitud colonial*– constaten que es tendeix a parlar d'aquest passat centrant-se, sobretot, en els negres catalans en comptes de posar el focus en les persones esclavitzades. Un prisma que deshumanitza les víctimes i que les col·loca com una conseqüència material d'un fenomen passat.

Quin és el problema d'aquesta narrativa? Regué creu que fa que l'esclavisme s'entengui "com un mal moral molt genèric" en el qual només "hi ha una condemna cap a l'esclavitud, però no es va més enllà dels esclavistes ni s'aprofundeix en la memòria de les persones que van interactuar i reaccionar a tot el que els van fer els catalans", reflexiona l'expert.

Com s'hauria de treballar, doncs, aquesta memòria des de l'òptica de les persones esclavitzades? Segons l'historiador, posant el focus en diverses realitats. Des de les més evidents, com ara la resistència de les grans revoltes contra els propietaris esclavistes, fins a les que s'obvien amb més facilitat i que, per exemple, estan lligades al dia a dia de les plantacions. "Una plantació de sucre podia arribar a tenir 300 esclaus. Això és una comu-

nitat que s'organitzava, que creava vincles, que es relacionava entre si i que vivia el seu dia a dia", diu Regué, per al qual "les formes de resistència no han de ser sempre heroiques i impressionants, sinó que també en formen part actes tan quotidians com el fet de tenir fills a la plantació". "Tot això existia i també mereix ser recordat. El llegat català de l'esclavitud no pot centrar-se únicament en els esclavistes o pensar en els esclaus només com a xifres", conclou Regué.

Si bé aquest canvi de perspectiva pot semblar força trencador, la veritat és que ja fa anys que la historiografia el posa en pràctica. Ara bé, la realitat del debat públic és una altra. Sembla que encara estem lluny de poder parlar de les implicacions de l'esclavisme català des de tots els seus vessants, sense moralines i responsabilitzant-nos de la nostra herència colonial. La qüestió, al cap i a la fi, potser rau a preguntar-nos què estem fent avui dia per recordar tots els llegats.

Un reportatge de **Laura Santos**

La Diputació de Barcelona vol replicar a altres poblacions del Maresme el mercat de Nadal que es va instal·lar al Masnou. A causa del bon impacte econòmic, els municipis de menys de 30.000 habitants podran sol·licitar suport i finançament.

S'aproven els comptes amb un to col·laboratiu de l'oposició

PRESSUPOST ▶ Premià de Mar va aprovar el dijous dia 10 el pressupost municipal per al 2025, un document que ha obtingut un ampli suport del Ple i que ha estat marcat per la predisposició del govern local a arribar a acords.

Els comptes, que creixen respecte dels de l'any anterior, van ser qualificats per l'alcalde, Rafa Navarro, com un "pressupost ambiciós", amb "inversions molt importants" que permetran fer realitat moltes reivindicacions llargament reclamades. El pressupost va comptar amb el vot favorable de la majoria de grups municipals, destacant-se les valoracions positives tant del Partit Popular com de Ciutadans i En Comú Podem.

El regidor de Ciutadans, José María Cano, i el del PP, Joaquín Briones, van agrair "el treball de l'equip econòmic" i van remarcar que el seu vot favorable és fruit de la col·laboració amb el govern. En la mateixa línia, Enric Pons (En Comú Po-

Ajuntament de Premià de Mar. Foto: Ajuntament

dem) va destacar "la bona predisposició del govern a arribar a acords", tot i destacar que la capacitat per fer propostes des de l'oposició és limitada, ja que, va dir, "gran part de la despesa ja està compromesa i les inversions decidides".

L'únic vot en contra va ser el de Crida Premianenca, que va criticar que el pressupost "ja arriba molt tancat" i que el marge per fer aportacions ha estat in-

suficient. També va qüestionar la manca de recursos en àmbits com l'habitatge o l'atenció a les persones, i va assenyalar que no han fet propostes per al 2025 perquè, per a ells, continuen sent importants les del 2024. Per altra banda, el PSC es va abstenir. La seva portaveu Luz Cánovas va assegurar que no volen bloquejar-lo i que mantenen "la mà estesa" amb l'equip de govern de Navarro.

Un cafè amb l'alcalde i el primer tinent

PARTICIPACIÓ ▶ A partir del pròxim dia 25 d'abril, l'alcalde, Rafa Navarro, i el primer tinent d'alcaldia, Pep Ripollès, celebraran trobades amb veïns per parlar sobre les preocupacions dels veïns. Des del consistori expliquen que la voluntat municipal és conèixer els neguits dels habitants de Premià "en un ambient còmode i sense formalismes", així com neutralitzar les notícies falses que puguin sortir.

Les trobades es portaran a terme de manera quinzenal a diferents locals del municipi. De moment, l'aforament dels actes és de vuit persones, per tal d'aconseguir que el missatge arribi bé als responsables polítics i garantir proximitat.

Per inscriure's a les trobades amb els dos representants municipals, hi ha un formulari a la pàgina web de l'Ajuntament que s'ha d'omplir.

Navarro i Ripollès es reuniran amb veïns. Foto: Ajuntament

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA incl.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhev / Ukrainian Red Cross Society

L'Observatori canvia de nom

Som l'Observatori Contra l'LGTFBIFòbia

Si has patit qualsevol situació
discriminatòria per motius d'orientació
sexual, identitat o expressió de gènere som
al teu costat!

**OBSERVATORI
CONTRA
L'LGTFBIFÒBIA**

Lobservatori.cat

observatori@liniamar.cat

Nou govern per "reorientar la gestió"

» Vilassar de Mar ja té nou cartipàs després de la moció de censura contra Laura Martínez (Junts)
 » La nova alcaldessa Elena López diu que arriben per generar il·lusió i posar "els fonaments del futur"

POLÍTICA ▶ El nou govern de Vilassar de Mar, sorgit de la moció de censura aprovada el passat 25 de març, va celebrar el seu primer Ple extraordinari dijous 3 d'abril, en què es va donar compte del cartipàs municipal i es van aprovar les retribucions dels membres del consistori. L'alcaldessa, Elena López, de Babord, assumeix la gestió de l'Ajuntament amb el suport d'ERC-VdMFutur i el PSC. Una nova etapa, que, en paraules de López, posarà "els fonaments del futur" i arriba per "generar una nova il·lusió i reorientar la gestió municipal".

LES NOVES REGIDORIES

La nova batllessa estarà al capdavant de les àrees de Recursos Humans i Atenció Ciutadana. Pel que fa a l'organització del nou equip de govern, el primer tinent d'alcaldia és Albert Bartrolí (PSC), que s'encarregarà d'Urbanisme, Territori, Agri-

cultura i Platges. Marta Rovira (ERC) assumeix la segona tinença i les àrees de Cultura, Feminismes, LGTBI+ i Política Lingüística. La tercera tinent d'alcaldia és Agnès Salat (Babord), que dirigità Mobilitat, Medi Ambient i Equipaments.

Virginia Gérez (PSC), com a quarta tinent, gestionarà Salut Pública, Drets Socials, Gent Gran, Benestar Animal i Acció Comunitària. Gerard Grau (ERC) serà el responsable d'Hisenda, mentre que Maria Vinuesa (Babord) tindrà les regidories d'Educació, Joventut i Festes Populares, i Núria Paricio (PSC) les de Comerç, Esports, Barris i Promoció Econòmica.

A més, Eudald Tenias (Babord) s'ocupa d'Habitatge, Participació i Contractació Pública; Àngel Font (ERC) d'Espais Públics, Governació i Protecció Civil; i Cristina Ribas (Babord) de Comunicació, Transparència i Digitalització.

El nou equip de govern de Vilassar de Mar. Foto: Jordi Pujolar/ACN

LES RETRIBUCIONS, A DEBAT

Durant el Ple, l'exalcaldessa Laura Martínez (Junts) va retreure a López que mantingui les retribucions que havia criticat en el passat i "amb menys dedicació i tres regidores sense dedicació".

Tot i això, Martínez no va votar en contra perquè considera que la política local ha d'estar

"dignament retribuïda". L'actual alcaldessa va respondre a aquesta qüestió justificant que l'organització actual està pensada per optimitzar recursos i encarar els reptes que té el municipi per davant.

En aquest sentit, López va detallar que, tot i mantenir la base retributiva de l'anterior executiu,

el nou govern suposa un estalvi de prop de 62.000 euros anuals.

També va afirmar que la mitjana de dedicació dels regidors ha augmentat i va argumentar que tres de les regidores no tenen dedicació exclusiva perquè són jubilades, tot i que treballaran a temps complet i cobriran per assistència.

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

EMERGENCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

El Posidònia Fest 2025 se celebrarà del 27 al 30 d'agost amb Alfred García, Manu Guix i Meritzell Neddermann com a caps de cartell. El festival manté el format híbrid i fa una crida a participar a artistes novells del Maresme.

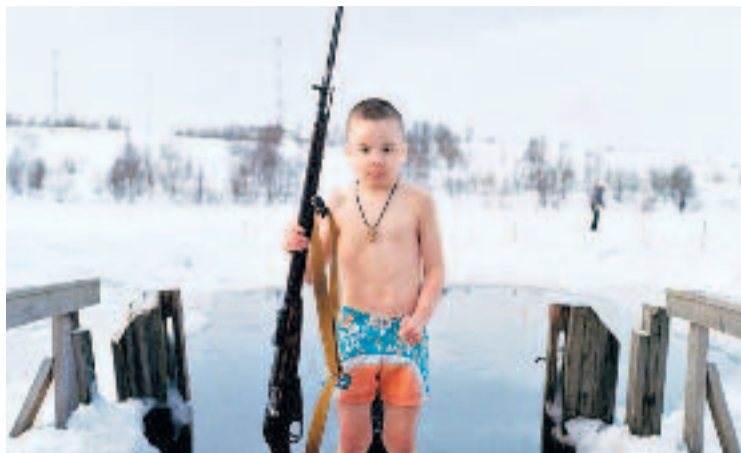
La IA marca la 13a edició del festival de fotografia Revela't

CULTURA ▶ Del 17 de maig al 15 de juny, Vilassar de Dalt es convertirà en el centre neuràlgic de la fotografia analògica amb la tretzena edició del festival Revela't. Consolidat com un referent internacional, el festival celebra enguany una programació excepcional amb més d'una vintena d'exposicions, activitats, tallers, xerrades i el ja emblemàtic Market Fotogràfic.

Amb el lema 'He vist coses que no creurieu...', extret del monòleg final de la pel·lícula *Blade Runner*, l'edició d'aquest any explora projectes que sorprenden, desconcerten i conviden a qüestionar la realitat. En un món inundat per imatges digitals i intel·ligència artificial, el Revela't reivindica la mirada única i pausada de la fotografia química, capaç d'emocionar, provocar i fer-nos dubtar sobre allò que considerem real.

HOMENATGE A DIAZ BURGOS

Juan Manuel Díaz Burgos, fotògraf documental i humanista, serà l'homenatjat d'aquesta edició. Amb una trajectòria marca-

Imatge de l'exposició 'Kolsky'. Foto: Tanya Sharapova

da per l'interès en la identitat i els costums de diferents comunitats, la seva obra ha estat exposada arreu del món i ha rebut premis com el Bartolomé Ros i el Piedad Isla. Ha publicat més de quinze llibres i ha treballat com a comissari i investigador de la història de la fotografia.

A més de Díaz Burgos, el festival comptarà amb reconeguts fotògrafs com Masahisa Fukase, Rodney Smith, Gideon Mendel, Carlos Canal, Tanya Sharapova,

Malu Reigal, Herbert Mulanovich, Vincent Wechselberg, i Ana Tornel, entre molts altres.

El cap de setmana del 24 i 25 de maig, la plaça de la Vila acollirà el Market Fotogràfic Revela't, un punt de trobada imprescindible per a amants de la fotografia analògica i de col·leccionista. El festival també oferirà activitats com visionats de portafolis per a fotògrafs emergents, tallers especialitzats, demostracions en directe, projeccions i concerts.

La Benèfica, nova coral de gent gran de Premià de Dalt

PREMIÀ DE DALT ▶ L'Associació de la Gent Gran de Premià de Dalt ha creat la coral 'La Benèfica', que iniciarà les seves activitats el dimecres 30 d'abril a les 17 hores. L'objectiu és millorar la tècnica vocal, compartir emocions i aprendre a cantar en harmonia. Per a més informació, els interessats poden contactar amb l'Associació de la Gent Gran al 93 751 31 87, qui gestiona la iniciativa.

Teià presenta el projecte del nou rocòdrom

TEIÀ ▶ L'alcaldeessa Gemma Rosell i el regidor d'Esports, Abel Ballesteros, han presentat el projecte de construcció d'un rocòdrom al Club Excursionista Teià (CET) i una reforma de les cavallerisses de la masia de can Llaurador per acollir la seu del Cau. El rocòdrom es construirà al parc de can Llaurador, amb una antiga establia reformada i un edifici nou. L'espai inclourà una zona polivalent i un gimnàs.

Vilassar de Dalt, en prealerta per sequera

VILASSAR DE DALT ▶ Vilassar de Dalt passa a la fase de prealerta per sequera després de les últimes pluges i l'augment de les reserves als embassaments. La Generalitat aixeca les restriccions d'aigua al sistema Ter-Llobregat, beneficiant 202 municipis, inclòs Vilassar de Dalt. Això permetrà l'ús d'aigua per a reg agrícola, jardins, neteja viària i altres usos. Es manté, però, el pla en fase preventiva.

Estabilitat en les xifres de recollida selectiva a Alella

ALELLA ▶ La generació de residus i la recollida selectiva a Alella es mantenen estables, amb una recollida selectiva bruta del 57%, similar als dos últims anys. L'any passat es van recollir 5.630 tones de residus, de les quals 3.223 van ser reciclades. Cada habitant va produir 551 quilos de brossa, amb una petita reducció respecte a l'any anterior. A més, 734 llars gaudeixen de bonificacions per reciclatge.

Mouen fitxa pel futur de la línia R1 de Rodalies

MOBILITAT ▶ El Comissionat de Mobilitat del Maresme posarà la línia R1 de Rodalies al centre del debat territorial.

Segons ha explicat a *Premià Mèdia* el conseller comarcal i alcalde de Premià de Mar, Rafa Navarro, s'impulsarà una declaració conjunta entre partits i entitats per reclamar a les administracions superiors una revisió del servei i del traçat, tenint en compte el seu paper clau a la

comarca i la vulnerabilitat davant del canvi climàtic. Navarro ha insistit que "el debat no es pot demorar més".

D'altra banda, el comissionat també analitza les al·legacions als projectes d'accés a la C-32, que han generat discrepàncies entre ajuntaments i entitats. Navarro ha assenyalat que el Consell Comarcal haurà d'estar molt atent a la resposta de la Generalitat.

Aposta per la inclusió digital de la gent gran

CABRILS ▶ Cabrils ha impulsat la inclusió digital de la gent gran amb el curs "Més Digitals", que ha comptat amb la participació de 30 persones. Durant els mesos de febrer a abril de 2025, els participants han adquirit competències digitals bàsiques com l'ús de telèfons mòbils, navegació segura per internet i comunicació en xarxes socials, facilitant-los la comunicació.

Cabrera renova el seu butlletí municipal

CABRERA ▶ Cabrera de Mar ha encetat una nova etapa del seu butlletí municipal, *Cabrera Avança*, amb un disseny renovat i una estructura més visual i accessible. La revista de 24 pàgines inclou notícies locals, un missatge de l'alcalde Òscar Fernández i informació sobre els regidors i regidores. El batlle destaca que el butlletí reforça la comunicació i la transparència.

Foto: ADIF

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Concert de pop ● **Marta Knight, a la Vol**

La cantant de Martorell Marta Knight actuarà el 16 de maig a les 20 h a la Sala Vol del barri del Poblenou de Barcelona després de publicar el seu últim senzill, *Unbothered*, carregat de pop, indie i molta emoció.

L'art que repensa el barri de Bellvitge

INICIATIVA ● “El meu avi netejava altells a Bellvitge, i alguns, com el nostre, van quedar abandonats, i per això el vam recuperar”, explica Javi Morera, net d'un treballador de l'Hospitalet que, juntament amb Sílvia Galí, ha reformat un altell al número 87 de l'avinguda d'Europa. Ara fa un any, el van convertir en un espai que acull residències artístiques amb treballs que aborden problemàtiques socials i urbanístiques del barri.

AFAVORIR EL CANVI

Aquest projecte, anomenat L'Haltell, està format per Morera, que és urbanista, i Galí, mediadora cultural.

Morera ja havia treballat en aquest barri, però s'adonava que les propostes “no arribaven a la ciutadania”. Tanmateix, els dos membres sabien que Bellvitge era una zona amb un fort moviment veïnal, amb iniciatives com *No més*

blocs, i, per això, passat un temps, van obrir les primeres convocatòries artístiques per a creadors perquè desenvolupin projectes artístics durant mesos al nou local. El passat mes de març va acabar el projecte de l'artista i antropòloga Ana Echeverría, anomenat *Laboratorio de prácticas micelares*, que recupera la memòria històrica de Bellvitge amb recorreguts i arxius sonors.

FUTURS PROJECTES

L'artista i els membres de L'Haltell han entrat en contacte amb l'associació de veïns de la zona i, després, Echeverría ha creat un mapa interactiu per conèixer les històries del barri.

Aquests dies ja planifiquen un nou projecte, *Overthinking Overflooding*, per explorar la possibilitat d'una esplanaada cívica a la zona de Bellvitge, tocant al riu Llobregat.

Entre llibres i sense drogues: al Prat, la música es llegeix

LECTURA ● A la sala de concerts de La Capsa, al Prat de Llobregat, hi ha una activitat mensual anomenada *Book Clubbing*, on es comenta un llibre vinculat a la música. Les sessions són gratuïtes, tenen lloc l'últim dijous de cada mes i les condueix la periodista musical Eva Sebastián.

El projecte va néixer l'octubre passat per tal que els aficionats a la música poguessin gaudir-ne sense els excessos habituals: “Vam voler crear un espai per gaudir de la música de dia i en un ambient distès”, explica Lucía Vilchez, coordinadora del projecte. Cada mes, els assistents poden obte-

Les sessions del club de lectura musical són gratuïtes i es fan l'últim dijous de cada mes

nir, a la Biblioteca Antonio Martín del Prat, el llibre pertinent, i aleshores n'han de fer la lectura i pensar quins temes volen debatre.

GENERAR DEBAT

L'objectiu de les set trobades és, doncs, que tothom hi digui la seva, sense necessitat de ser un expert en la matèria. Un dia, per exemple, “n'hi va haver un que va dir que la música urbana és un crim”, comenten.

La sessió d'abril es farà el dia 27 i girarà al voltant de *Baleàric*, de Luis Costa i Christian Len, i comptarà amb la presència i una actuació de Costa. “Parlar amb els autors serveix per adonar-se de tot el que hi ha darrere d'un llibre”, apunta Sebastián.

Històries de vida i de mort que es teixeixen a Cornellà

Foto: Col·lectiu Tramadoras

EXPOSICIÓ ● Claudia Falquez sempre viatja amb un petit teler a la maleta. Ella és una de les tretze dones, d'edats i d'origens diferents, que hi ha darrere d'*Entre fils, habitant el teixit*, una exposició de tapissos a càrrec del Col·lectiu Tramadoras que es pot visitar al Castell de Cornellà.

La mostra està dividida en tres blocs: *El misteri de l'existència*, *Teixir-se* i *Oda tèxtil a la natura*. A cada sala s'hi poden veure peces que aborden temes profunds com la natura, el dol i la felicitat. A l'última secció hi trobem *Cosecha IV*, un dels tapissos de Falquez que homenatja el blat de moro del seu país d'origen, Colòmbia.

REIVINDICAR UN VELL OFICI

Presentar obres treballades durant tants anys, i que tracten temes tan profunds, fa pensar a les artistes que avui dia “no s'aprecia prou la feina tèxtil”, i encara menys quan les feines artesanals són vistes com “una moda temporal, com es veu amb el macramé”.

L'exposició es pot visitar fins al 27 d'abril de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 17 h a 20 h, i els matins del cap de setmana.

El projecte va començar fa un any. Foto: L'Haltell

Salvadiscos: una 'peixera' musical amb més de 8.000 vinils al barri del Poble-sec

REFUGI CULTURAL ● Són quarts de nou de la nit i a la plaça de Santa Madrona del barri barceloní del Poble-sec uns joves seuen maldestrament en un banc i esclafen llaunes amb les mans. Potser també venen a conèixer Salvadiscos com nosaltres. Tiren carrer avall. Un altre dia serà.

Donant-hi una primera ullada, aquesta associació cultural sorprèn pel seu aspecte de peixera musical. Des de fora, es veuen unes enormes prestatgeries de fusta que acullen més de 8.000 vinils.

El bon rotllo comença tan bon punt hi entres. Ens reben tres socis, en David Ayllón, en Salva Torras i la Valentina

Montone, melòmans de soca-rel, que expliquen que tot aquest sarau va començar fa deu anys amb Torras i un antic soci, en Jordi Ribé. Tots dos estaven vinculats a la música i van comprar 600 discos d'un local nocturn i d'un segell que tancaaven. Passat un temps, el juliol del 2021 van obrir aquest local i van començar la compra i venda de discos, amb un focus especial en la música negra. A part, ofereixen sessions de discjòqueis de dimecres a diumenge, així com tallers per aprendre a punxar.

Salvadiscos, amb més d'11.000 socis, és, per tot plegat, un punt de trobada per a amants de la música.

Salvadiscos és al barri barceloní del Poble-sec. Foto: Joanna Chichelnitzky

Ram de les Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
 [@ramdelaigua](https://www.instagram.com/ramdelaigua)

“Tinc el futbol al cap”

» Naila Calderón és un cas únic al futbol català actual: entrena el primer equip masculí de l'EFB Ripollet
 » “Confio plenament en cada jugador i ells amb mi. Sé que no ens posarem excuses”, diu la barcelonina

Toni Delgado
BARCELONA

El compromís sempre ha estat una brúixola vital per als Calderón Martínez. “Filla, ens sap greu no apuntar-te a jugar a futbol. Tenim uns horaris molt complicats a la feina i no et podríem portar gaire als partits... I el compromís és imprescindible”, van comentar-li a la petita els pares, l'Ascen, cuinera, i el Juanjo, que treballa a l'aeroport del Prat. Quan Naila Calderón (Barcelona, 1995) observa una pilota de futbol, la veu com una amiga. “Al terreny de joc, el món s'atura. No hi ha res que em motivés tant com preparar un entrenament o un partit, i tractar de fer créixer cada jugador. Puc estar tota l'estona pensant-hi”, comparteix amb els ulls brillants.

“Tinc el futbol al cap i no als peus...”, confessa, entre riures. El seu cas és únic al futbol català actual. “Pel que tinc entès, ara soc l'única primera entrenadora d'un primer equip masculí entre Primera i Quarta Catalana”, es presenta la tècnica de l'amateur A de l'Escuela Fútbol Base Ripollet, debutant a Tercera Catalana. També és la coordinadora dels 16 equips de futbol 11 de l'entitat i hi entrena un infantil sots 13.

Calderón viu amb naturalitat una excepcionalitat, perquè només ha dirigit grups masculins. “M'han tractat i em tracten molt bé. Sobretot al principi, em trobava algú que no s'acabava de creure que jo fos l'entrenadora”, recorda la barcelonina, nascuda a la Maternitat i que ha fet vida a Palau-Solità i Plegamans. Va jugar a bàsquet en una lliga escolar, a l'Escola l'Esperança, a Baró de Viver.

DEFENSORA DEL POBLE

De petita, els professors la veien com la Defensora del Poble i sempre ha estat la delegada de classe i una estudiant excel·lent. Amb 13 o 14 anys feia classes de repàs als fills de les amistats dels pares.

Com sempre havia volgut ser periodista esportiva, va estudiar Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i un Màster en Periodisme Esportiu a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Calderón creu que va idealitzar massa l'ofici. “Malgrat que vaig tenir experiències molt bones, passava massa hores lluny de la meva gent”, confessa.

Naila Calderón, just abans d'un entrenament amb l'amateur A de l'Escuela Fútbol Base Ripollet. Foto: Toni Delgado

Així que va decidir cursar un Màster de Professorat, també a l'Autònoma: “Quan vaig tornar a una aula, aquest cop ja com a professora en pràctiques, hi vaig trobar el meu espai, més enllà del futbol”. En aquell moment ja era entrenadora. Ja tenia la pilota assegurada a la vida.

La seva prioritat és formar i ajudar els alumnes, i veu el programa acadèmic com una excusa perquè siguin més curiosos, curiosos i experts en Llengua i Literatura Castellana, la seva matèria. És professora de Primer i Segon d'ESO a l'Institut Escola La Jota, de Badia. Són adoles-

“Em tracten i m'han tractat molt bé. Al principi a algú li sobtava més que fos la tècnica”

cents en situacions socioeconòmiques complicades. “Intento donar el millor de mi i pateixo molt pels altres, i, alhora, tracto de relativitzar les coses tant com puc. Si no ho fes, no podria viure. Perquè tinc molts alumnes i, a l'Escuela Fútbol Base Ripollet, tracto amb 500 nens. Cada persona té els seus problemes i inquietuds”, enraona.

Conversem en un despatx ubicat a prop de la sala de juntes, on va començar la història de Calderón amb l'entitat. S'hi va presentar amb altres jugadors de l'AE Can Mas, als qui havia dirigit com a segona entrenadora. L'EFB Ripollet els va oferir in-

corporar-se al club i crear un nou equip des de zero.

“Naila, per què no entrenes tu el grup? Els jugadors confien en tu”, em va proposar l'Alberto, que era el president”, recorda, amb els ulls alegres. Tenia molts nervis i inseguretats perquè mai havia estat primera entrenadora i gairebé no ha jugat a futbol. En el seu moment, va entrenar-se amb un club de futbol sala de Palau-Solità i Plegamans, i, més tard, ja va competir, a futbol 7, amb l'Atlètic Polinyà.

La motivava molt ser primera entrenadora d'un equip construït des de zero, amb futbolistes de diferents procedències. “El primer curs vaig preguntar moltíssim als jugadors. Em van ajudar molt. Mai tindrà la seva visió, perquè no tinc experiència com a jugadora, i, alhora, noto que vaig creant la meua manera d'entrenar, una espècie de segell”, celebra. Calia cimentar el projecte amb unes bases sòlides: la paciència, el respecte, l'esforç, la professionalitat i el compromís.

EL PRIMER COMPROMÍS

Malgrat que al grup hi havia bons jugadors, la barcelonina va deixar clar quin era el full de ruta. “Segurament no pujarem aquest any. Hem d'anar a poc a poc i consolidar-nos com a equip”, els vaig comentar. El primer compromís va ser crear una base de 20 o 22 jugadors que s'entrenessin cada dia, i fins avui ha sigut així. Per molta qualitat que tingués, si no vens als entrenaments, no jugaràs”, descriu. El model i els re-

sultats han anat atraients nous i millors futbolistes.

L'equip no ha deixat de créixer. Els dos primers anys, a Quarta Catalana, els costava competir i guanyar els equips de la zona alta de la classificació. “Se'ns feia difícil concentrar-nos i ens bullia la sang. L'any passat no vam fallar i vam fer els deures molt bé”, destaca Calderón. El grup va ascendir de categoria com a campió del grup 13, i amb 65 punts, 124 gols a favor i només 25 en contra.

L'amateur A va aterrar a Tercera Catalana amb tres victòries consecutives contra el CE La Farga XXI (3-2), el CE Llorençà

“A l'aula, com a professora, hi vaig trobar el meu espai, més enllà de la pilota”

FC (2-5) i el CE Olímpic Can Fatjó (4-0). “Felicitava els jugadors, perquè ho estaven fent molt bé, i els demanava calma, perquè la Lliga és molt llarga... I de seguida vam rebre un cop de realitat —van sumar cinc punts sobre 45 possibles—. Va ser difícil de gestionar per a tots, perquè veníem de ser campions...”, analitza.

Reconeix que els ha costat assentar-se i relativitzar les coses a la nova categoria. De fet, va arribar un punt en què l'entrenadora ja no sabia què dir ni què fer, perquè tots s'hi deixaven l'ànima i el triomf no arribava. “Vaig reunir-me amb els capitans i els vaig comentar que creia que havia de fer

un pas al costat perquè vingués una altra persona amb idees noves, i em van donar un suport que mai oblidaré”, s'emociona.

Assumeixen que patiran fins al final de temporada. “Hem millorat molt en defensa i som més competitiu que abans. Confiam que ens salvarem. No vam empatar contra el líder, el CF Júnior, perquè Déu no ho va voler”, adverteix Calderón. Dos dies després de l'entrevista, van guanyar per 6-5 el CF Maurina Egara, el tercer classificat.

A l'equip hi té la parella i els millors amics, i no es perd un sopar ni una festa amb el grup. “Confio plenament en cada jugador i ells en mi. Sé que no ens posarem excuses”, destaca. El més veterà li treu 20 anys al més jove. Salts generacionals que no impedeixen que l'equip sigui una pinya.

UNA DOTZENA DE TÈCNiques

Celebra que a l'EFB Ripollet hi hagi una dotzena d'entrenadores i que algunes dirigeixin equips masculins de la base. “Els clubs, les juntes directives i els directores esportius també han d'apostar perquè les entrenadores dirigeixin els seus primers equips masculins. Ho podem fer igual de bé que els homes i que ells ho fan amb els equips femenins. A les noies i les dones, les animo que s'atreveixin a fer el pas. Tampoc ajuda que no hi hagi gaires referents”, dissectiona.

Abans d'apagar la gravadora, em parla del seu “pare futbolístic”, Alberto Javier Aranda, l'etern president del club, traspassat el 26 de setembre de 2023, pocs dies abans de l'inici de la temporada anterior. “Parlàvem molt i em cuidava tant... L'Alberto era un referent, una persona tan especial que canviava estats d'ànim i que solucionava problemes amb la seva presència. Després del seu adeu, guanyar cada partit va passar a ser encara més important. Encara desitjàvem l'ascens amb més forces, per agrair-li la seva confiança. Fer realitat el somni va ser màgic”, recorda, emocionada.

El llegat d'Aranda al club continua a la presidència —perquè la seva dona, Puri Moreno, ha agafat el seu relleu—, a la coordinació de futbol 7 —parcel·la del seu fill Alberto, jugador també de l'amateur A—, i a cada racó del camp. “La seva pèrdua va ser i continua sent un cop duríssim. El trobem tant a faltar...”, conclou Calderón.

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

amic

No t'ho perdís

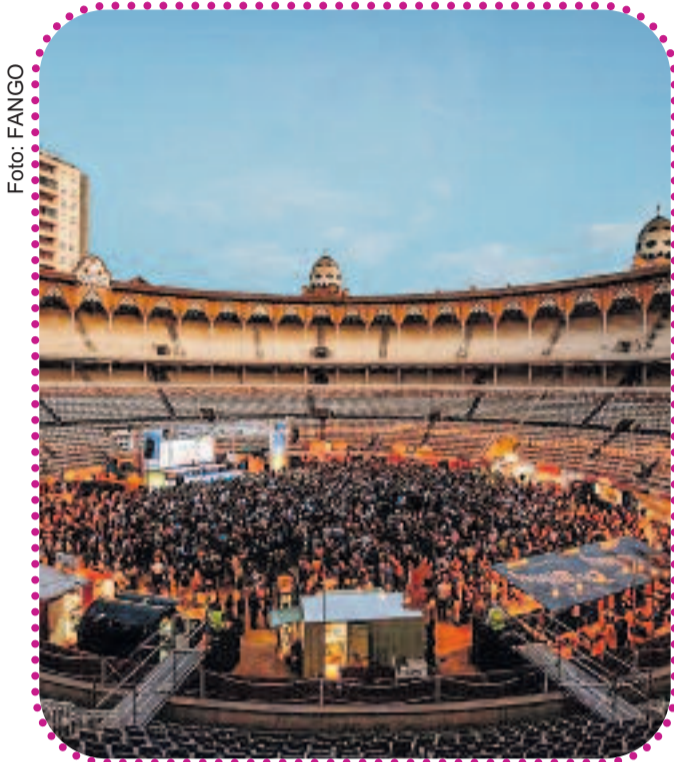

Foto: FANGO

FANGO

Aquesta primavera, FANGO torna a convertir la Monumental de Barcelona en un espai festiu, amb dues noves propostes musicals. La primera, el 12 d'abril, porta el nom de *Canela a Rama* i fusiona la rumba més de carer amb l'electrònica en diverses sessions en directe de DJ. La segona, *Indie is NOT dead*, el 17 de maig, recuperarà aquest estil de música amb actuacions de grups en directe. Més enllà de la música, el festival també comptarà amb una variada oferta gastronòmica, amb una selecció de *food trucks* amb tota mena de menjars.

Famosos

La *influencer* Aida Domènech, popularment coneguda com a Dulceida (Montgat, 1989), ha estrenat la seva pròpia docusèrie, *Dulceida al desnudo 2+1*. Es pot veure a *Amazon Prime* des del 4 d'abril i segueix la creadora de contingut al llarg d'un any. Més enllà de mostrar el seu dia a dia i tot el que hi ha darrere dels vídeos que penja a les xarxes socials, també treu a la llum moments íntims de la seva vida i carrera professional. La docusèrie continuarà pròximament amb una segona temporada, centrada en el seu matrimoni i el naixement de la seva filla. Dulceida destaca per ser la primera *blogger* d'Espanya i, més enllà de les xarxes, per haver treballat de model i d'actriu. També és famosa per haver estat una de les primeres figures públiques a declarar la seva bisexualitat. Ha guanyat diversos premis, com el Best Influencer Forbes 2022.

La fitxa

QUI ÉS?

D U L C E I D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda 'influencer'

És considerada la primera *blogger* d'Espanya

QUÈ HA FET?

Presentar la seva docusèrie

Revela les seves intimitats i moments més personals

A LES XARXES...

Felicitations per la producció

Els fans descobreixen una nova faceta de Dulceida

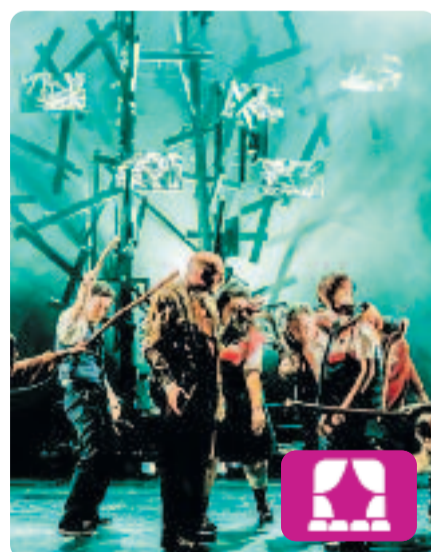
Llibres

El loco de Dios en el fin del mundo
Javier Cercas

Es tracta d'una novel·la que aborda una de les preocupacions fonamentals de la societat actual: el paper de la religió i de l'espiritualitat avui dia i la recerca de la immortalitat. Ho fa partint d'una proposta que li va fer el Vaticà, que, de forma insòlita, li va oferir fer un viatge a Mongòlia juntament amb el papa Francesc.

Teatre

Un monstruo viene a verme
José Luis Arellano

Arriba al Teatre Apolo de Barcelona l'adaptació teatral de la novel·la de Patrick Ness que Juan Antonio Bayona va portar a la gran pantalla. Explica la història d'en Conor, un nen de 13 anys que cada nit té el mateix malson des que la seva mare va caure malalta. Amb un monstre que se li apareix al jardí, viu diferents aventures, fins que decideix fer front a les seves pors.

Música

Post
Carles Viarnès

El pianista i compositor Carles Viarnès presenta aquest disc, amb una nova sensibilitat que posa èmfasi en els detalls, el retorn a l'atenció plena i la contemplació. El músic compagina el seu instrument habitual, el piano, amb l'hiperorgue que tants bons resultats creatius li va donar en el seu anterior àlbum, a més de fer servir seqüenciadors i sintetitzadors.

Pelis i sèries

Molt lluny
Gerard Oms

El film narra la història d'en Sergi, que viatja a Utrecht amb la família. Però abans d'agafar el vol de tornada a Barcelona, pateix un atac de pànic i decideix quedar-se a Holanda. Incapaç de donar una explicació lògica als seus, talla el contacte amb el passat. A partir d'aquell moment, haurà de sobreviure sense diners, sense casa i sense parlar l'idioma.

ESTILS DE VIDA

Abans que et cremis, fes això

Foto: Freepik

📌 SALUT LABORAL

Un estudi impulsat per l'UGT revela que gairebé un 40% dels sanitaris presenten nivells molt alts de la síndrome d'estar cremat per la feina, coneguda popularment per la seva terminologia anglesa, *burnout*. L'anàlisi parla només dels treballadors de l'àmbit de la salut, però aquest fenomen afecta molts altres sectors. És evident que la solució implica les estructures de poder de l'empresa, però hi ha algunes coses que podem fer com a treballadors per prevenir alguns d'aquests incendis.

Les principals raons per estressar-se, segons l'informe, són la falta de reconeixement, l'elevat ritme de treball i la falta de suport per part dels supervisors. Tres factors que ben segur es reproduïxen en molts llocs de treball. Per corregir-ho, en primer lloc, hem de fer valdre la nostra feina i recordar totes les tasques que assumim. També podem proposar millores en l'organització, perquè s'adapti millor als ritmes de treball. Finalment, cal demanar el suport que calgui, per escrit i amb bons arguments.

En paral·lel, i per si de cas, els especialistes en *burnout* recomanen aprendre a desconnectar fora de la feina, combinant activitats d'oci i físiques que ens ajudin a apagar els focs interiors.

Les claus

SUPORT

Cal avançar-se a les situacions d'estrès i reclamar ajuda si sentim que les càrregues de feina o les responsabilitats són excessives

ESPORT

Les activitats físiques i l'esport contribueixen a descarregar tensions acumulades al llarg de la jornada laboral

VINCLES

Quedar amb amics o familiars després de la feina ens permet desconnectar de les obligacions i mantenir els vincles afectius

FLEXIBILITAT

En situacions estressants, tant a la feina com a casa, convé organitzar-se d'una forma més natural i flexible

Foto: Freepik

PROMO INICIACIÓ!

CLASSES DE TANGO
DIMECRES 19 hs

CLASSES MULTINIVELL
DIMECRES 20 hs

MILONGA
DIMECRES 21 A 00 hs

Primera classe gratuïta

La Despeinada Tango

www.ladespeinada-tango.com +INFO 697 64 71 00 C/ Olivera, 55 Poble Sec / Plaça Espanya

27 D'ABRIL

La Grossa de Sant Jordi

TOCA *QUE* **TOCA**

Loteries de Catalunya

Et toca a tu. Ens toca a tots